

Ti.clxx De odio rei usus obligatōe

65

Tertia locū: **I**te hoīes q̄ p̄mo amauerūt seip̄os ratio. habēt volūtātē strīctissimā. sed hoīes qui p̄mo amauerūt dēū habent amplissimā.

Ergo p̄mi debēt h̄relocū strīctissimū. et h̄ est mediū terre. et sc̄di debent h̄re locuz

Quarta amplissimū. et h̄ est supra celū. **P**reterea ratio nihil leui⁹ amoēdōs, et nihil ḡui⁹ q̄s amor sūn̄psius: et nihil ponderosi⁹. **Ergo** seq̄/ tur q̄ loc⁹ cū d; dari cui libet fm̄ ppriaz naturā sequit̄ q̄ illi debēt ascendere ad su premā locū: et sup̄ omnē locum. et alij de bent descendere i pfundissimū locū. **Q**ua

Locū / **R**e sequit̄ q̄ duo amores arguit̄ duas ci urates de necessitate. q̄rū vna ē in pfun/ dissum: et alia in altissimo. quarū vna est exiliū. alia patria. **E**t h̄ summe cōḡiuiz. imo necessariū est oī regi. **Q**uare nō ma ḡis deo q̄ est sup̄ oēs reges. q̄ est summ⁹ index. sume iust⁹: sume sapiēs et sume po tens. **E**t iō sicut fecit hoīes q̄ pñt cēdere p̄ duas vias oppositas: et possunt fieri amici sui et inimici sui. et pñt esse digni p̄ miari vel puniri eternaliter. iō necesse fuit q̄ ordinauerit a p̄ncipio duo loca specia/ lia et duo habitacula iuxta naturā cuiuslibet: aliter remaneret aliq̄d inodinatum. marie in hoīe. ppter quē facta sunt oīa.

Sequit̄ de odio et ostendit̄ q̄ obliga/ tio extende se ad odiū sicut ad amore: et q̄ eadē est snia de odio et de amore.

Titulus.clxx.

Quoniam aut̄ **V**oluntas de ob ligatiōe amoris et de ip̄o amo re. et odiū ē p̄trariū amoris. iō tractāduz ē de odio sicut de amore. et q̄ eadē est sciē/ tia de odio et amore. iō oīa que tradita et pbata sunt de amore: pñt. pbari de odio suo mō. **U**n̄ sicut volūtās h̄z amores: ita b̄z odiū. **E**t sicut volūtās h̄z amores: ita p̄ in volūtāte ē amor et odiū: sed amor est p̄mo: et odiū sec̄do. **A**mor est p̄ncipale q̄d ē in volūtāte. et odiū est secūdariuz. et semp ad amore sequit̄ odiū. **E**t q̄ iā. pba ta est obligatio de amore. s. q̄ h̄o obligat̄ ad amandū dēū p̄mo et toto corde: et to ta volūtāte: et et tota sua potestate. et q̄n/ tum poterit: et meliori mō quo poterit: et p̄tinuc indeſinēter et fortiter. et sic d̄ alij s

cōditionib⁹. **E**xinde necessario cōcludit̄ **A**rafali/ q̄ etiā h̄o obligat̄ de iure nature ad odi/ endū q̄cqd est vel p̄t esse cōtra dēū. q̄c/ q̄d inimicat̄ et cōtrariaf̄ deo. et hoc p̄mo. ex toto corde: ex tota voluntate quan/

tum p̄t: et meliori mō quo p̄t: p̄tinuc et indeſinēter et fortiter. ita q̄ eadē est oblī/

gatio d̄ odio et d̄ amore. **E**t q̄ nulla crea/ tura inq̄stum est creatura est p̄tra dēum.

ideo h̄o nō debet habere odio aliquā crea/ turam. **S**ed sicut h̄o primo debet amare

dēum. ita p̄mo debet odire id quod pri/ mo est p̄tra dēū. **E**t q̄ id q̄d p̄mo est cō/

tra dēū: et inimicat̄ deo p̄mo. et primo est rebelle deo: est ppria voluntas et pprius

amor et p̄uatus. vt iā. pbatū est nō inq̄n/ tum amor nec inq̄stum volūtās: sed inq̄s

tuū. ppria volūtās. ideo sequit̄ q̄ oīs h̄o

primo et p̄ncipaliter et supra om̄ia et toto

corde q̄stum poterit fortiter: cōtinue: in/

desinenter obligat̄ et debet de iurenatu/ re odire ppriā voluntatē inq̄stū ppriā est.

et priuatū amore inq̄stū priuat⁹ est. **E**t p̄mo o/

sicut q̄ p̄mo h̄o tenetur amare dēū: et cō

sequēter om̄ia que dei sunt. ita quia pri/ mo debet odire ppriā voluntatē. ita om̄ia

debet odire que sequunt̄ ex ppriā vo/

lūtate et colligan̄ cū ea: et oriunt̄ ab ea.

Et q̄ amor p̄prij honoris et proprie lau/

dis et excellētie sequunt̄ ppriā volunta/ Propri/

tez: et etiā delectatiōis carnalis: ideo ho/ us ho/

mo debet habere odio ppriū honorē: p/ nor secū

priam laudē. ppriā excellētiā: et etiā dele do ē odi/

cationē carnalē. **E**t quia ad ista sequun/ endus

tar auaricia: inuidia: ira: accidla. id ho/

mo tenet̄ de iure nature odire om̄ia ista.

Item sicut ex vno amore sequant̄ multi

amores. ita et vno odio sequent̄ multa

Tertio odia. **I**te q̄ et ppriā voluntate sequit̄ cō/

temptus temptus dei: vituperiū: dedecus dei: of/ dei ē odi/

fensa dei. iniuria dei. ideo obligat̄ et tenet̄ endus

k 3

Titulus. clxxi. et clxxii.

est contra aliū hominem: sicut quicquid est contra se ipsum. Item sicut quilibet homo debet amare seipsum quia est deus: et est imago dei. ita debet odire quicquid est contra seipsum. eo quod est contra deum. et quia est contra seipsum in quantum deus est: et in quantum deus imago est.

De natura et viribus et proprietatibus odiorum et de fructu eius.

Titulus. clxxi.

Sicut etiam pri
cipalis fortitudo et propriae amoris est: quod unitam amantem cum amato: et immutat couertit. ita principalis fortitudo odiorum est: quod dividit: separat: elongat: odientem a re quam habet odio. Et sicut omnis unitas: omnis unitio: omnis propinquatio hominibus sit per amorum et non aliter. et sicut quanto magis amat aliquis res: sit magis unitio. ita quanto magis habet odio: sit magis divisione et elongatio. Sic et elongatio et distantia et divisione voluntaria ab aliquo re non est nisi odium. Et iuncta voluntas est perfecte elongata: quoniam habet perfectum odium. Et sic amor transformat amantem in rem amata. ita quod voluntas recipit formam rei amatae. ita odium expoliat voluntatem a forma rei exose. et hoc est verum quoniam amor rei contrarie est primus et habet. Item sicut amor non potest cogi nec violentari. immo vadit libere: voluntarie quae cuncte vadit. ita odium non potest cogi: immo voluntarie vadit. Præterea etiam sicut tantum se extendit amor: quantus se extendit res primo amata. ita tantum se extendit odium quantum se extendit res primo exosa.

De duobus odiorum sicut de duobus amori bus.

Titulus. clxxii.

Sicut etiam sunt duo amores primi et principales. ita etiam sunt duo odia prima et principalia eis contraria. Sicut enim est amor deus et amor sui ipsius: seu amor proprie voluntatis. ita etiam est odium deus: et odium suipius seu odium proprie voluntatis. ita quilibet amor habet suum proprium odium sibi oppositum. Et sicut duo primi amores sunt inter se inimici capitales: contraria et aduersaria. et non potest esse insimil. ita ista duo odia sunt inter se capitalia inimica: aduersaria et contraria. Et iunctus amor deus et odium deus opponuntur

inter se. et amor sui ipsius et odium suipius opponuntur etiam. et odium dei et odium suipius etiam opponuntur. Et ideo amor dei et odium suipius seu proprie voluntatis concordant. et amor suipius et odium dei etiam concordant: et sic stare potest. Et possumus dicere quod amor dei et odium dei opponuntur contradictione. et amor suipius et odium suipius etiam opponuntur. Sed amor dei et amor suipius contrarie opponuntur. et odium dei et odium suipius subcontrarie. Sed odium suipius et amor dei subalternatur. etiam amor suipius et odium dei subalternatur. Ergo ad amorem suipius seu proprie voluntatis sequitur odium dei. et ad amorem sequitur odium suipius seu proprie voluntatis. Et amor dei fugat totaliter odium dei. et amor proprius fugat etiam odium suipius. Et quod recedit ab amore sui ipsius vadit ad amorem dei. nec potest ire alibi. sicut qui recedit a frigiditate vadit ad caliditatem. nec potest ire alibi. Similiter qui recedit ab amore dei: necesse est quod veniat ad amorem suipius seu privatum amorem. nec potest venire ad alium locum. sicut quod recedit a caliditate: necesse est quod veniat ad frigiditatem. Et sic est de odio. quod quod recedit ab odio sue proprie voluntatis: statim vadit ad odium dei. et quod recedit ab odio distatim vadit ad odium suipius. Et sic ipsa voluntas que currit et ambulat et vadit et venit: vel statim vel quiescit: necesse est quod vel vadat ad amorem dei et ad odium suipius. vel ad amorem suipius et ad odium dei. Et necesse est quod supstet vel quod escat: maneat: habitet in istis. quia non potest habitare extra illa. vel de uno ad alium mouere et ambulet: nec potest exire nec ambulare extra ista. sicut aqua de frigiditate ad caliditatem: et recouerso. Sed intentio in ista ambulacione. quod sicut aqua per se currit ad frigiditatem: et per se quiescit: et habitat in illa. et hoc sine adiutorio alterius: et ad caliditatem non potest currere: nec venire: nec ibi manere per se nisi cum adiutorio alterius. ita voluntas per se currit et venit ad amorem suipius. et per se in illo quiescit et habitat sine adiutorio alterius: sed ad amorem dei non potest currere nec venire: nec ibi manere per se nisi

Odiorum
dei et sui
ipsius

Si cū ad iutorio alterius. Et potes facere cōparatiōē de aqua ad voluntatē: et de caliditate et frigiditate ad amorem dei et suj̄pliūs. Exerce ergo te.

De fructib⁹ amoris qui oriunt⁹ ex isto duplo odio. Titulus. clxxiiij.

Et qm̄ amor tenet pncipalitez et primitatē odij. Semper amor est pncipalis et primus. et amore oritur odij. Iō enī habeo odij alicui⁹ rei. qz amo aliqd. et ideo qz sunt duo amores ita sunt duo odia. et qlibet amor ipoz̄ duo respicit duo odia. quia unum respicit aliquid tanq̄ oppositū et inimicū suū. et aliud tanq̄ suū amicū et sibi cōueniēs. Et amor dei respicit odium dei tanq̄ suū oppositū. et respicit odij suj̄pliūs seu prie voluntatis tanq̄ amicū. Et si l' est de amore suj̄pliū qz respicit odij sui. ipsius tanq̄ oppositū. et odij dei tanq̄ amicū. Et ideo sicut amor dei est optim⁹ ordinatus: iustus. et sic de ceter⁹ prietatis iā dicitis. ita odij dei qd est oppositum est pessimum: in ordinatu: iniustū. et sic de alijs pditionib⁹ oppositis. Et simili ter sequit⁹ qz odium prie voluntatis est bonū: ordinatu: iustū: et sic de alijs. sicut amor dei cum quo cōuenit. Et si l' amor suj̄pliū est pessimus: in ordinatu: qz bonū et sic de alijs. Iō sequit⁹ qz odij suj̄pliū est malum. ordinatu: bonū: et qz ei opponit. et sicut odium est bonum et aliud malū. Quia ḡ ex amore oritur odij. et bonum odij oritur ex bono amore. et malū ex malo amore. possumus dicere qz fruct⁹ illi qz sequit⁹ ex bono amore: sequit⁹ ex bono odio. et illi fruct⁹ qui sequit⁹ ex malo amore: sequit⁹ ex malo odio. sed tamen pncipaliter ratione amoris. qz odium sequitur amore. Et sic de odio: sive prie voluntatis sequit⁹ fruct⁹ qz sequit⁹ ex amore dei. et priuane fruct⁹ qz sequit⁹ ex amore pprio et omia mala sua. et de odio di oriuntur omēs pessimi fruct⁹ qui sequebātur ex amore pprio: et priuane omēs boni fruct⁹ qui oriebantur ex amore dei. Et hec sufficiant que sunt de amore et odio. et de primo debito obligationis quod ē debitum amoris dei.

Sequit⁹ alia debita que deo deben-

rur: qz hō debet et obligat⁹ dare et reddere deo ultra amorem. Et pmo in generali: et postea in speciali de quolibet.

Titulus. clxxiiij.

Q Boniam tra

cratum est autē cum dei adiu/ torio de pncipali et pmo debi/ to obligationis naturalis qd hō debet da/ re deo de iure naturali. s-de ipo amore. et vi/ sum est qzler ipa obligatio et debituz et solutio debiti. s-dare amorem deo. totu/ redūdat in maximū bonū homis. iō hō est totu/ bonum homis in qzrū hō est. qz querit hoīem in deū: et dat gau diū infi/ nitū. Iō qz tantū bonū sequit⁹ homi si det/ sibi amore. debet hō etinue inq̄rere et in/ uestigare in seipso si habet aliqd aliud. i se/ qd possit dare qd cōueniat deo. qm̄ sicut/ de amore sequit⁹ maxim⁹ fruct⁹ hoī et ma/ ximū bonū. ita de oib⁹ alijs qz dabit deo/ sequit⁹ maxim⁹ fructus et maximū bonū/ homini. Et sicut si hō nō dat deo amore. sequeit⁹ infinitū damnū et malum homini. ita si nō dederit deo alia qz debet ei dare. sequeit⁹ infinitū damnū et malum homini. Et ista realitas. iste fructus. istud bonū/ maximū: et vitatio mali rāti debent incli/ nare hoīcm: et det oia qz poterit deo. Et/ nō solū hec debet inclinare hoīcm ut det/ deo oia qz poterit. sed etiā fortissima obli/ gatio iam pbata. qz fruct⁹ illi⁹ oia qz pōt/ dare debet deo. Tū qz hō est opus dei: et/ deus est suus opifex et suus artifex. qz eū/ totum fecit cum nō esset et hō est factura/ dei et creatura: et nō solum hō: sed et ppter/ ipsum fecit deus omnia alia opera et ali/ as creaturas. Iō quicquid hō habet: et qz/ quid pōt totum accipit a deo. et iō totum/ debet suo artifici. et tantu/ obligatur hō/ deo qz op⁹ suo artifici. et mag⁹ adhuc. qz de⁹ totu/ fecit et ipm hoīem et oia alia. Et qz op⁹ dz amare suū artificē: et timere/ re et laudare et honorare si pōt hō facere. Iō cum hō sit op⁹ dei viuū: et possit ama/ re: timere: laudare: honorare et glorifica/ re: dz oia ista dare deo: et nulli alteri dz/ ista dare. qz nulli aliqd debz nisi deo. cui/ totu/ se debet. Ut autē hō clare cognoscat qz sunt illa specialiter que debz facere

Oia de/ benuis/ do dare